Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 183 988 van 20 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten X**
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 september 2015 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D) met oog op gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De verzoekende partij, die de Vietnamese nationaliteit heeft, vraagt op 15 juli 2015 een visum lang verblijf, type D, aan in functie van gezinshereniging met haar Belgische schoonvader, dhr. S. K., bij de Belgische ambassade te Hanoi.

1.2. Op 17 september 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering tot afgifte van een visum. Dit is de thans bestreden beslissing die aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht op 18 september 2015 en waarvan de motivering luidt als volgt:

"*Beslissing*
Resultaat: Casa: Weigering

Visumtype:
Duur in dagen:
Aantal binnenkomsten:

Commentaar: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011, in werking getreden op 22/09/2011.

Overwegende dat op 10/07/2015 een visumaanvraag werd ingediend door L. T. N. (…), geboren op (…)1994, van Vietnamese nationaliteit, om in België, N. T. P. (…), geboren op (…)1969, van Vietnamese nationaliteit, wettelijk samenwonend met K. S. (…), geboren op (…)1977, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt'.

Overwegende dat er een attest van het ziekenfonds werd overgemaakt die bevestigt dat de aanvraagster als persoon ten laste van de heer K. S. (…) zal kunnen ingeschreven worden vanaf zijn samenwoonst. Deze samenwoonst kan uitsluitend bewezen worden aan de hand van het informatiegegeven in het Rijksregister via de Kruispuntbank Sociale Zekerheid.

Dit document veronderstelt aldus de inschrijving bij de gemeente en maakt het attest bijgevolg niet-conform.

K. S. (…) toont dus niet aan over een ziektekostenverzekering te beschikken die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt waardoor de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd. Getekend voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Raadpleging Vision Niet van toepassing

Motivatie
Wettelijke referenties: Art. 40 ter

Beperkingen:

• Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan legt geen bewijs voor dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

• Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aanvrager PSN:7812371

Naam: L. (…)
Voornaam: T. N. (…)
Geslacht: Mannelijk
Huidige nationaliteit: Socialistische Republiek Vietnam Geboortedatum: 25/10/1994

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel haalt de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zoals bepaald in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt weergegeven in het verzoekschrift:

"*De bestreden beslissing stelt:*

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt'.

Overwegende dat er een attest van het ziekenfonds werd overgemaakt die bevestigt dat de aanvraagster als persoon ten laste van de heer K. S. (…) zal kunnen ingeschreven worden vanaf zijn samenwoonst. Deze samenwoonst kan uitsluitend bewezen worden aan de hand van het informatiegegeven in het Rijksregister via de Kruispuntbank Sociale Zekerheid.

Dit document veronderstelt aldus de inschrijving bij de gemeente en maakt het attest bijgevolg niet-conform.

K. S. (…) toont dus niet aan over een ziektekostenverzekering te beschikken die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt waardoor de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Deze motivering is niet ernstig.

Het attest vermeldt uitdrukkelijk dat aanvraagster als persoon ten laste zal kunnen ingeschreven zijn vanaf de samenwoonst.

Van verzoekster kan niet verwacht worden dat zij thans reeds ingeschreven is bij de gemeente, aangezien zij immers voorafgaandelijk een visum dient aan te vragen om toegelaten te worden tot verblijf. (!)

De visumaanvraag strekte er net toe om ingeschreven te kunnen worden (!).

Het is een argument ex absurdo om te stellen dat de aanvraagster eerst dient ingeschreven te zijn bij de gemeente alvorens zij de visumaanvraag met kans van slagen zou kunnen indienen.

Een schending van de materiele motiveringsplicht iuo. het redelijkheidsbeginsel dient te worden aangenomen."

3.2. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van voormelde wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven in rechte en in feite aan op grond waarvan zij is genomen. Met name wordt vastgesteld dat de visumaanvraag wordt geweigerd omdat verzoekende partij niet voldoet aan één van de cumulatieve voorwaarden zoals vermeld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Zij toont niet aan dat de Belgische referentiepersoon over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's dekt in België voor hem en zijn familieleden. Er wordt gemotiveerd dat het voorgelegde attest van het ziekenfonds bevestigt dat de verzoekende partij als ten laste van de Belgische referentiepersoon zal kunnen worden ingeschreven vanaf de samenwoonst. Deze samenwoonst kan uitsluitend worden bewezen aan de hand van het informatiegegeven in het Rijksregister via de Kruispuntbank Sociale Zekerheid. Het document veronderstelt dus de inschrijving bij de gemeente. Daarom is het voorgelegde attest niet conform.

De formele motiveringsplicht heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een te zijnen opzichte genomen ongunstige beslissing werd genomen en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen eventueel op nuttige wijze daartegen op te komen. Verzoekende partij heeft van deze determinerende motieven kennis kunnen nemen en kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Dit wordt bevestigd doordat verzoekende partij in haar verdere betoog inhoudelijke kritiek uit. Een schending van de formele motiveringsplicht, in de zin van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli of artikel 62 van de Vreemdelingenwet, blijkt niet.

Het middel wordt vervolgens enkel bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het redelijkheidsbeginsel staan de Raad evenmin toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).
De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd.

3.3. De thans bestreden beslissing werd getroffen in antwoord van de aanvraag van verzoekende partij tot afgifte van een visum met het oog op gezinshereniging met haar Belgische schoonvader, en dit in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

"*De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:*
– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;
– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.
[Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:
– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:
1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;
2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;
3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt];
– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.]
Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.
Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.
Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden."

Hieruit volgt dat de Belgische referentiepersoon in functie van wie de afgifte van een visum met het oog op gezinshereniging wordt aangevraagd, niet enkel over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen dient te beschikken, maar ook over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Het betreffen cumulatieve voorwaarden.

3.4. In casu wordt de aanvraag tot afgifte van een visum type D met het oog op gezinshereniging geweigerd omdat de gemachtigde oordeelt dat het voorgelegde attest van het ziekenfonds niet conform is. Zoals eerder vermeld, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat uit het voorgelegde attest blijkt dat de verzoekende partij pas vanaf het bewijs van de samenwoonst met de Belgische referentiepersoon zal kunnen worden ingeschreven als zijnde ten laste van deze referentiepersoon.

Dit vindt steun in het administratief dossier, waar zich het attest van het ziekenfonds bevindt dat luidt als volgt:

"…
Bevestigt hierbij dat de inschrijving van de heer
L.T.K (° (…) te Vietnam)
Als persoon die ten laste is van onze verzekerde
NAAM: K
VOORNAAM: S.
RIJKSREGISTERNUMMER: (…)
Vanaf samenwoonst mogelijk zal zijn, voor zover de voorwaarden in artikel 123 en volgende van het KB van 03/07/1996, vervuld worden.
*De samenwoonst kan uitsluitend bewezen worden aan de hand van het informatiegegeven in het Rijksregister via de Kruispuntbank sociale Zekerhe*id."

De inschrijving van verzoekende partij in het ziekenfonds als persoon ten laste van de Belgische referentiepersoon – hetgeen betekent dat de verzoekende partij valt onder de ziektekostenverzekering die werd afgesloten door de Belgische referentiepersoon –, is dus pas mogelijk vanaf het tijdstip dat de samenwoonst wordt bewezen aan de hand van het informatiegegeven in het rijkregister.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het gevraagde bewijs van samenwoonst, een inschrijving bij de gemeente veronderstelt hetgeen het attest niet-conform maakt. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Verzoekende partij geeft wel aan dat zij het kennelijk onredelijk acht dat zij eerst moet zijn ingeschreven bij de gemeente alvorens zij een visumaanvraag *"met kans van slagen"* zou kunnen indienen. Zij dient immers eerst een visum aan te vragen om te worden toegelaten tot een verblijf in België, alvorens zij zich in een Belgische gemeente kan inschrijven.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat dit betoog berust op een verkeerde interpretatie van de motieven van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing kan immers niet worden gelezen dat de verzoekende partij de voorwaarde wordt opgelegd dat zij dient te zijn ingeschreven in een Belgische gemeente opdat haar een visum met het oog op gezinshereniging kan worden afgeleverd. De gemachtigde heeft wel vastgesteld dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, omdat zij niet voldoet aan minstens één van de cumulatieve voorwaarden vermeld in dit artikel, namelijk omdat de Belgische referentiepersoon niet aantoont "*over een ziektekostenverzekering te beschikken die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt".*

Uit het motief dat dit niet werd aangetoond omdat het voorgelegde attest van het ziekenfonds de inschrijving van verzoekende partij in het ziekenfonds afhankelijk maakt van de inschrijving bij de gemeente in België, kan niet anders worden besloten dan dat de gemachtigde de bewoordingen "*ziektekostenverzekering (…) die de risico's in België (…) dekt*", zoals vermeld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, interpreteert als dat de risico's vanaf de binnenkomst van verzoekende partij op het grondgebied dienen te zijn gedekt. Deze interpretatie wordt in de nota met opmerkingen bevestigd.

De Raad oordeelt dat de gemachtigde kan worden bijgetreden in zijn interpretatie dat de woorden "*in België*" impliceren dat de risico's dienen te worden gedekt vanaf de binnenkomst op het Belgisch grondgebied. Reeds vanaf de binnenkomst bevindt de verzoekende partij zich immers "*in België*". Bovendien moet worden gekeken naar het normdoel van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De bedoeling van de voorwaarde dat de Belgische onderdaan dient te beschikken over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, is te vermijden dat de Belgische onderdaan en de familieleden die hij ten laste heeft, hun ziektekosten niet zouden kunnen betalen.
Wanneer de dekking van deze risico's in hoofde van de verzoekende partij afhankelijk wordt gemaakt van het voorleggen van een bewijs van inschrijving bij een Belgische gemeente – hetgeen op zich niet

wordt betwist in het verzoekschrift – betekent dit dat de verzoekende partij niet verzekerd is voor dergelijke risico's tussen het moment van haar binnenkomst in België en het moment waarop zij het gevraagde bewijs van inschrijving bij de gemeente heeft voorgelegd bij het ziekenfonds.
Het gegeven dat verzoekende partij, blijkens het door haar voorgelegde document, niet verzekerd zal zijn vanaf het moment dat zij zich op het Belgische grondgebied begeeft, ook al betreft het mogelijk een zeer korte periode, is dan ook strijdig met het achterliggende normdoel van deze voorwaarde in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Het komt de Raad dan ook niet onjuist of kennelijk onredelijk voor om vast te stellen dat niet is voldaan aan deze voorwaarde omdat het voorgelegde attest van het ziekenfonds de inschrijving bij de gemeente veronderstelt en daarom niet conform is, voor zover de kritiek in het verzoekschrift al op deze specifieke vaststelling is toegespitst.

3.5. Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de gemachtigde op een onjuiste of kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld door vast te stellen dat in casu niet werd aangetoond dat de Belgische referentiepersoon beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, waardoor niet is voldaan aan minstens één van de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids-beginsel, in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. MAES